

[Hanne Reintoft.]

håber kan blive rettet under udvalgsbehandlingen, så der kommer en effektiv og anstændig lov ud af det.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg kan på socialministerens vegne takke for principiel tilslutning til den lovgivning, der her er tale om.

Det blev sagt af en af ordførerne, at det er en god og billig form for socialpolitik, der her er tale om. Jeg tror, det er en rigtig karakteristik af lovforslaget.

Jeg kan indskrænke mig til at gøre nogle ganske få bemærkninger til enkelte konkrete spørgsmål, der er rejst.

Hr. Albertsen var først inde på, at loven altså skulle træde i kraft om 4 dage, og da udvalgsarbejdet nok ikke var færdigt til den tid, ville der blive tale om en lov med tilbagevirkende kraft.

Jeg beder om, at man tager det som udslag af, at regeringen kun ugerne retter i den foregående regerings lovforslag og altså heller ikke har rettet den ikrafttrædelsesdato, som er anført. Men i øvrigt er der jo ikke noget odiøst i love med tilbagevirkende kraft, når det er love, der gør forholdene bedre, end de hidtil har været. Det er mest, hvis der er tale om at indføre skærpede bestemmelser, der kan være betænkeligheder ved at lave love med tilbagevirkende kraft.

Spørgsmålet om, at plejehjem med under 12, men over 8 indlagte ikke behøver at være selvejende institutioner, for så vidt kommunerne indlægger beboere dér, synes jeg måske nok har taget en lidt stor plads i drøftelsen her; det afspejler måske drøftelser i udvalgsarbejdet før jul, hvad ved jeg? Min erfaring om selvejende og private institutioner, som drejer sig om helt andre forhold end de områder, der her er tale om, går ud på, at selvejende institutioner er en fortræffelig ejerform; men når man kommer til institutioner af en størrelsesorden — eller måske rettere lidenhedsgrad — som den, der her er tale om, er forskellen i praksis nu

ikke så forfærdelig stor. Det afgørende må vel være de bestemmelser, som lovforslaget indeholder, og som socialministeren i sin fremsættelsestale har trukket frem, om kommunernes pligt til at indgå overenskomst med sådanne hjem og om, at denne overenskomst er forbundet med kommunalt tilsyn og med fastsættelse af regler for optagelse på disse hjem, som både økonomisk og på anden måde svarer til de bestemmelser, som gælder for de større hjem.

Hr. Albertsen mente, at byggekvoteerne for plejehjem var opbrugt. Jeg tror, man skal bruge udtrykket „ophævet“. Så vidt jeg er orienteret, sker der ikke fra statens side regulering af igangsættelsestilladelser med kommunale byggearbejder og heller ikke med private på dette område længere.

Om rådighedsbeløbets størrelse i det kommende år kan jeg oplyse, at det i finanslovforslaget er sat til 2 mill. kr., medens det i indeværende finansår har været 1½ mill. kr.

Fru Clara Munck var lidt inde på, om refusionsbestemmelserne burde være ensartede for alderdomshjem og for plejehjem. Det kan måske nok være; men jeg tror nu ikke, det netop er i forbindelse med denne lovgivning, man skal tage det spørgsmål op. Det er jo nært forestående, at man tager hele spørgsmålet om refusionssystemet op til behandling.

I den forbindelse har jeg en bemærkning til fru Grethe Philip, der var inde på, at ved at hjemmehjælpen blev flyttet fra den lovgivning, der her er til behandling, til den, vi skal behandle om et øjeblik, skete der det, at den mellemkommunale refusion af disse udgifter ophørte. Jeg er ikke helt klar over, hvor stor rækkevidde spørgsmålet har. Men i den betænkning om statens refusioner og tilskud til kommunerne, som er offentliggjort for nylig, og som er en af de ting, der vil ligge til grund for det fortsatte arbejde på dette felt, antydes det temmelig kraftigt, at man nok bør se på, om ikke hele ordningen vedrørende mellemkommunale refusioner bør ophæves og erstattes af andre ordninger.